

בג"צ 196 / 2104

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין: 1. אל קוואסמה

עצור באגף החקירות בבית מעצר ירושלים

2. המוקד להגנת פרט

שנים ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מספר רישיון 11864

מרח' יפו 33, ירושלים 94221

העותרים טלפון 250458, פקסימיליה 259626

נגד

המשיב

שרות הבטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בית המשפט הנכבד הזה מתבקש להזמין את המשיב לבוא וליתן טעם מדוע הוא מונע מהעותר שינה במהלך חקירתו וכן מדוע הוא מחזיק אותו בתנוחה הנקראת "שבאח" כאשר הוא יושב על ספסל נמוך, ידיו באזיקים מאחורי גבו, רגליו באזיקים, שק על הראש ומוסיקה חזקה 24 שעות ביממה, כל זאת כאשר הוא יודע שהעותר סובל מבעיות בכליות.

כסעד ביניים מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הפסקת כל שימוש בכוח נגד עותר מספר 1 עד לדיון בעתירה זו.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד לדיון דחוף בעתירה זו. עוד מתבקש בית המשפט להורות על הזמנת עותר מספר 1 לדיון בעת שמיעת העתירה.

ואלה נימוקי העתירה:

1. עותר מספר 1 (להל"ן העותר) הינו תושב חברון, יליד 22.1.1975, אשר נעצר מביתו ביום 11.3.1996.

2. א. מיום 11.3.1996 מוחזק העותר באגף החקירות בבית מעצר ירושלים ונחקר על ידי המשיב.

ב. במהלך שבוע הימים שבו העותר נתון בחקירה של המשיב, חוקריו מונעים ממנו שינה ובנוסף הם מחזיקים אותו כאשר הוא יושב על ספסל נמוך, ידיו באזיקים מאחורי גבו, רגליו

נכנס ביום

768 19-03-1998

באזיקים, שק על ראשו ומוסיקה חזקה 24 שעות ביממה.

ג. חוקרי העותר דואגים למנוע את שינתו גם כשהוא נתון בהמתנה בין חקירה אחת לשנייה כשהוא בתנוחת השאבה. העותר אף לא מצליח לגמנס.

3. תצהירו של העותר רצ"ב ומסומן באות ע' 1.

4. עותרת מספר 2 הינה עמותה, אשר שמח לה למטרה לסייע לאנשים שנפלו קורבן למעשי

אלימות, התעמרות או קיפוח זכויות בסיסיות מצד רשויות המדינה (ובהן גם רשויות

מקומיות). במיוחד לאלה החוקרים לעזרה בחעברת תלוניהם לרשויות אלה, וכן להגן על

הזכויות הבסיסיות בכל דרך נוספת, כולל פנייה לערכאות, ובכלל זה - עתירה לבית המשפט

העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בין בשמו של אדם הטוען כי זכות בסיסית שלו

נפגעה ובין כעותר ציבורי.

5. העותרים טוענים כי מניעת שינתו וכן החזקתו של העותר בתנוחה המתזארת לעיל, ובכל

תנוחה מכאיבה אחרת, אינם חוקיים. המעשים שמבצעים חוקריו נגדו הינן מוגדרות בסעיף

1 לאמנה נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים אשר

אושרה ע"י המדינה ביום 4.8.1991 ונכנסה לתוקף כלפי ישראל ביום 2.11.1991. שם

עינויים הוגדרו כלהלן:

"לעניין אמנה זו, המונח "עינויים", הוראתו מעשה אשר באמצעותו נגרם במכוון לאדם כאב

או סבל חמור, בין אם פיזי, בין אם מנטלי, במטרה להוציא ממנו או מאדם שלישי מידע או

הודאה, להענישו על מעשה שביצעו, או נחשד בביצועו, הוא או אדם שלישי..."

6. העותרים עוד מפנים, בנוגע להשפעות השליליות של מניעת השינה על התפקוד השכלי של

הנחקר, לספרו של : Gisli H. Gudjonsson, 'The psychology of Interrogations, .

Confessions and Testimony, "There is considerable evidence that lack of sleep impairs mental functioning, especially if it continues for 2 or 3 days."

30 ו-31 מאותו ספר רצ"ב ומסומנים באות ע' 2. קל וחומר אם מניעת שינתו של העותר

מצטרפת לאמצעים אלימים בחקירתו של העותר והחזקתו בתנועת השבאח המכאיבה הנ"ל

על כל הנלווה אליה.

7. בית המשפט הנכבד דן ופסק בעבר, עוד לפני חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, כי

אין סמכות להחדיר אל תוך גופו של עצור או אסיר חוקן כדי לגלות סמים, גם אם קיים חשד

שהוא מחזיק בגופו סם מסוכן.

ראה: קטלן נ' שרות בתי הסוהר פ"ד לד (3) 294

8. א. העותרים מבקשים להפנות ל- Hudson v. McMillian 112 S.Ct 995 (1992) בו נדרש

בית המשפט העליון בארה"ב להכריע בשאלה האם בעת הפעלת כוח נגד Hudson, אסיר, על

ידי McMillian; סוחר, נגרם כאב או סבל המורים, או שיש בהפעלתו אכזריות או חוסר אנושיות, אשר פגעו בזכויותיו.

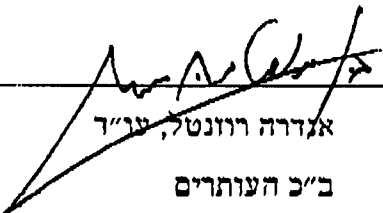
ב. כבוד השופט Blackmun ב-Hudson v. McMillian, שם, בע' 1002, קובע כי:

The Court today appropriately puts to rest a seriously misguided view that pain inflicted by an excessive use of force is actionable under the Eighth Amendment only when coupled with "significant injury," *e.g.*, injury that requires medical attention or leaves permanent marks.

... I otherwise join the Court's solid opinion and judgment that the Eighth Amendment does not require a showing of "significant injury" in the excessive-force context.

9. העותרים מבקשים לציין כי העתק מעתירה זו, על נספחיה ישוגר יחד עם הגשתה למחלקה לחקירות שוטרים שליד משרד המשפטים, אולם אין בהגשת התלונה עצמה כדי לבוא לעזרתו של העותר. הנתון בעת בחקירה אלימה וקשה ולפיכך מתבקשת ביתר שאת התערבותו של בית המשפט הנכבד הזה.
10. אשר-על-כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים ולהופכם להחלטיים.

ירושלים, היום ה-18.3.1996

 _____
 אגדרה רוזנטל, עו"ד
 ב"כ העותרים